

[Hans Nielsen.]

en Gang til Flertallet, at det lader dette Forslag fare, at det tager sig Hr. Langkjærs Advarsel til Efterretning og undlader at gennemføre dette Lovforslag, som kun kan volde Ulykker og kun kan bevirke, at der her i Landet opstaar en Fanatisme, som vi heldigvis har været forskaanet for i lange Tider.

Jeg kan derfor aldeles ikke anbefale de Ændringsforslag, som er stillet af Flertallet. Jeg kan derimod anbefale at stemme for det Ændringsforslag, der er stillet af det ærede Medlem Hr. P. Munch, et Ændringsforslag, der gaar ud paa at standse Sagen og henvise den til Undersøgelse i særligt sagkyndigt Udvalg. Dette Udvalg er foreslaaet foretaget med et Par Medlemmer i Forhold til, hvad der blev foreslaaet i Fjor. Det er en Udvidelse, som ikke kan siges at være til Fordel for Arbejderklassen rent faglig set, men til Trods derfor kan vi alligevel stemme for Ændringsforslaget, selv om det er min Mening, at vi var bedst tjent med, at Lovforslaget blev lagt til Side, og at vi ikke saa det mere. Det forekommer mig, at saaledes som de økonomiske Forhold er her i Landet og de politiske med, hvor det Flertal, som sidder nu, faktisk maa regne med, at det kun har et Mindretal af Befolkningen med sig, og hvor det skal misbruge den Smule Magt af en Stemme eller to, som det har her i Rigsdagen, til at gennemtrumfe et saadant Lovforslag, et Lovforslag, som der er blevet advaret imod af alle ansvarlige Institutioner, et Lovforslag, til Fordel for hvilket man ikke kan anføre en eneste Stemme bortset fra Landboforeningerne, skulde Flertallet lægge et saadant Lovforslag til Side til en anden Gang, naar det viste sig, at de danske Arbejdere og de danske Haandværksmestre forbrød sig saa alvorligt, at de fortjente at straffes. De fortjener sandelig ikke at straffes i Øjeblikket.

Hendriksen: Da det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen førte Ordet her i Salen, da et Forslag til Lov om Værn for Erhvervs- og Arbejdsfriheden første Gang saa Dagens Lys, i Samlingen 1925—26, udtalte han sig om end ikke velvilligt overfor det af den nuværende Indenrigsminister, det daværende ærede Medlem Hr. Kragh forelagte Lovforslag, saa dog i hvert Fald meget lidt aggressivt, nærmest saadan, om jeg saa maa sige, lidt „rundt“. Det Forslag til Lov om Værn for Erhvervs- og Arbejdsfriheden, som det daværende ærede Medlem Hr. Kragh fremsatte her i Tinget, blev, som ærede Medlemmer

vil erindre, behandlet sammen med et Regeringsforslag om uretmæssige Prisaftaler, og skønt det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen talte en Times Tid ligesom nu i Dag om disse Lovforslag, var det kun ganske faa Minutter, han ofrede paa det af Partiet Venstre forelagte Forslag. Efterhaanden har jo Forslaget om Værn for Erhvervs- og Arbejdsfriheden haft en Række Behandlinger her i det høje Ting; og efterhaanden er jo ogsaa Tonen fra det ærede Medlem Hr. Hans Niensens Side blevet kraftigere, stærkere, mere og mere voldsom, saaledes at det nu næsten synes, som om det ærede Medlem har erklæret den hellige Krig imod alt, hvad der vedrører Værn for Erhvervs- og Arbejdsfriheden. For det er jo ikke alene imod det foreliggende Forslag og heller ikke imod de Ændringsforslag, der foreligger under denne Behandling, at det ærede Medlem har udtalt sig saa skarpt; det er i Virkeligheden imod ethvert Værn for Erhvervs- og Arbejdsfriheden. For hvis det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen havde ønsket at skabe et saadant Værn, havde der været rig Lejlighed for ham til at gøre en Indsats derfor i de Aar, der er gaaet, siden det første Forslag blev forelagt. Men det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen og hans Partifæller har kun øvet en gold og negativ Kritik overfor Forslaget, har aldrig gjort en positiv Indsats, har aldrig forsøgt noget i Retning af at fremføre Tanker, som efter det Syn, det ærede Medlem anlægger paa Sagen, muligvis kunde have ført til noget, som alle eller i hvert Fald den Side, som jeg repræsenterer, ønsker, nemlig at skabe et effektivt Værn for Erhvervs- og Arbejdsfriheden.

Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen har indtaget forskellige Positioner under den Kamp, som han fører imod et Værn for Erhvervs- og Arbejdsfriheden. Først gjorde det ærede Medlem gældende, at Forslaget var rettet imod de fattige og fortrykte, mod dem, der laa under i Kampen her i Livet, det var et Forsøg paa at ødelægge Organisationerne, det var en Klasselov og en Tugthuslov o. s. v., der her var Tale om; det var et Slag imod Arbejderne, sagde det ærede Medlem ogsaa. Senere forlod det ærede Medlem i hvert Fald delvis denne Forskansning — den har formentlig ikke forekommet det ærede Medlem helt holdbar — og gik saa paa Linie med Arbejdsgiverne; og han har da ogsaa nu i Dag udtalt, at han stillede sig paa Linie med Haandværkerne, hvis Forsvar det ærede Medlem har ført paa en Maade, som jeg i og for sig ikke tror at de paagældende Haandværkere er særlig glade over. Men endelig har det ærede Med-